

OLYMPIJSKÝ ZPRAVODAJ

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ PÍSKOVÁ LHOTA

HASIČSKÁ OLYMPIÁDA, 17.–24. 7. 2022

CELJE, SLOVINSKO

CTIF 2022
CELJE · SLOVENIA

Dovolte nám prostřednictvím tohoto zpravodaje přinést stručné informace o dění ve slovinském Celje, třetí týden v červenci letošního roku. Pokud chcete, začtete se, snad vás náš příběh osloví.

Do tohoto krásného malebného městečka se sjeli hasiči ze všech koutů Evropy, aby zde předvedli své sportovní umění v klasických disciplínách CTIF i v požárním sportu.

Česká výprava byla nejen početná, ale tak trochu zvláštní. Ještě nikdy nebylo ve výpravě pět družstev z jednoho SDH. Až letos, ve Slovinsku.

Našemu sboru se podařilo kvalifikovat dvě družstva mládeže a další tři v kategoriích dospělých, v klasických disciplínách CTIF.

K tomu všemu je nutné připočítat početnou výpravu fanoušků, rodičů, prarodičů, zkrátka všech, co nám drželi palce od začátku až do konce.

V neděli po příjezdu jsme se ubytovali, prozkoumali okolí a volný čas využili na odpočinek, jelikož ihned v pondělí se jelo naostro.

První tréninky dětských družstev neprobíhaly na hlavním stadionu, ale v nedalekém městečku Sentjur. Od začátku nám všem bylo jasné, že jestli máme nějakého největšího soupeře, bude to počasí. Vysoké teploty, k 40 stupňům ve stínu, nám všem dávaly zabrat a podepsaly se i na častých nevolnostech a dalších zdravotních komplikacích. Přesto

jsme první trénink zvládli, odhalili drobné detaily, na kterých je potřeba zapracovat a získali další malý kousek jistoty. Klasické disciplíny CTIF jsou velmi specifické sportovní odvětví. Jak u mládeže, tak u dospělých se zde kloubí atletická rychlost, motorická zručnost a hasičská disciplína, která patří jak ke sportu, tak k výcviku. Olympijský závod je přeci jen ještě o kus náročnější. Při plnění disciplín nemůžete používat své nářadí ani náčiní, ale vše je společné. V tréninku si ho sice můžete vyzkoušet, ale i tak je to velká loterie. V podstatě tak trochu jako při losování koně v moderním pětiboji.

Pondělní dopoledne tedy patřilo dětem a jejich prvnímu tréninku, rovněž tak našim „dospělým“ klukům na dráze hlavního stadionu Kladiivar v Celje. Letcem dne se stal trenér dětí a zároveň závodník v dospělé kategorii Tomáš Procházka, který proletěl svým tréninkem a hurááá za dětmi do Sentjuru. V závodním kompletu z pocení od hlavy až k patě působil na dětském tréninkovém stadionu tak trochu jako marťan. Odpoledne se na trénink vydaly ještě obě družstva žen, ve kterých zase účinkovaly dětské trenérky Tereza Pavlová a Lucka Pohanková.

Pondělní večer jsme zakončili výstavou národů, kterou za českou výpravu tentokrát přichystal náš velitel SDH Jindra Stýblo

a vedoucí z Bludova Míla Sobotková se svou partou. Český stánek byl v obležení raz dva po otevření výstavy. Velmi děkujeme Jindrovi, Míle i všem ostatním za skvěle odvedenou práci. Poděkování posíláme i obci Písková Lhota, Bludov a Chotánky i všem Krajským sdružením hasičů, která zajistila propagační předměty a tiskoviny za svých krajů.

V úterý měly dětičky volno, takže na ně čekalo městečko, koupání a individuální trénink u školy, kde byly ubytovány, jelikož přeci jen bylo ještě pár věcí k doladění. Dospěláci – půl na trénink, někdo na trénink, někdo volno a trénink ve středu.

Středa – pro děti takzvaný závod na zkoušku. Trénink je krátký, probíhá na hlav-

ním stadionu a ukazuje, že už jsme skoro připraveni, ještě maličkooo, ale už je téměř všechno jak má být, jak si přejí mezinárodní rozhodčí (a že jsou to někdy přání nevídaná, neslychaná). Stále nás však trápí nevolnosti a trenéři mají vážný výraz ve tváři. Teď je nejdůležitější dát všechny ovečky dohromady zdravotně. Denča Stýblová, náš hlavní nákupčí sází na osvědčený recept: vynecháme jídlo, dáme kapsičky, šunku, sýry, nutelu, rohlíčky, prostě jako doma a Míla Sobotková lije na lžičku moravskou medicínu. Hurááá, pomáhá to.

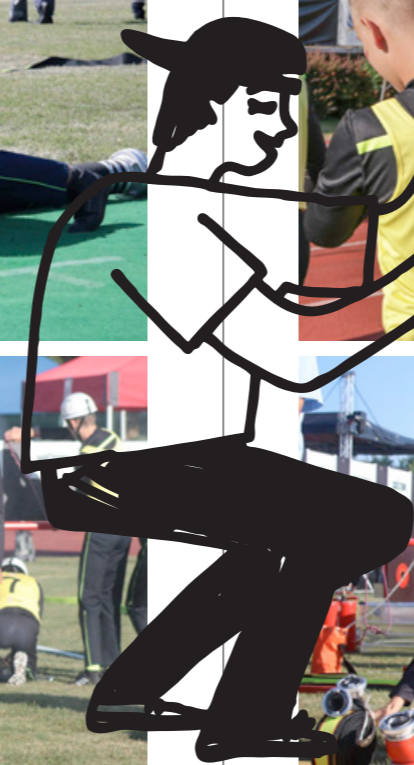

Dospěláci mají den na pohodu, vyplnili ho i koupáním na Šmartinsko jezero, které je velmi krásné.

Děčka si večer ještě stříhla trénink tanečku připraveného na vystoupení národů a šlo se spát. Zítra je čtvrtek, zítra se buď zúročí, nebo zahodí dva roky přípravy. Dřina a odříkání, které ne každý vydržel od začátku do konce. Bez volných víkendů, výletů, zábavy. Tak to zkrátka ve sportu chodí, úspěch a radost z něj nepadají z nebe. Stojí za tím hodiny a hodiny dřiny, vůle bojovat pro tým a maximální disciplína. V dnešní „morálně volné době“ to na chodníku nenajdete, musíte si to společně vybudovat, krůček po krůčku a s těmi, kdo to opravdu chtějí a mají dost sil a odvahy to vydržet.

Je čtvrteční ráno. Slunce, jako vždy slunce, 39 stupňů ve stínu. Kluci mají startovní číslo 1, otevírají závod, holky chvilku za nimi a hned za děvčaty Bludov. Kamarádi, kterým držíme palce jako oni nám. Kluci předvádí solidní požární útok, v podstatě jako v tréninku, nic nepokazili, jen jsme doufali, že závod bude o kousek rychlejší. Určitě trochu daň za startovní číslo 1, přeci jen džberové stříkačky nebyly ještě tzv. „ve varu“, ale tak to prostě je. Štafeta s drobným zaváháním na posledním úseku není špatná, ale kluci si určitě věřili na malinko lepší představení na oválu. Důležité je, že nejsou žádná trestné body. Uvidíme, na co to bude stačit. Doma by to stačilo v obou disciplínách na titul mistra republiky, ale tady...

Na řadu jdou holky. Naše héerečky, které nic moc neřeší, ale při pohledu do jejich tváří vidíte napětí, trému, možná trochu strach. Jenže... pak zazní startovní povel a holky rozjedou koncert. Nikdo nechápe jak to, že už terče hlásí splněno, čas je jen o 1,5 vteřiny pomalejší než dali kluci. Zázrak!!! Neuvěřitelné!!! Takhle se bojuje o olympijskou medaili. Útok je čistý a holky jsou v tranzu. Štafeta se hodně jistí, všichni vědí, že s takovým útokem a znalostí tréninkových časů ostatních týmů je zlato velmi blízko. Není proč divočít. Chce to i trochu trenérské rozvahy a tu naše Terka určitě prokázala a holky patřičně uklidnila a motivovala. Mají to za sebou.

Radost střídají trochu rozpaky, protože u kluků se zdá, že medaile uniká, ale emoce nakonec pohltí i kluky. Ještě pár povzbuzujících gest Bludovu a poslední český tým jde na to. Útok je čistý a o vteřinu rychlejší než u Pískovky, to je velmi dobrý základ. Bohužel na štafetě drobné podklouznutí na prvním úseku, ale čas je vynikající. Opět doufáme, že to bude stačit. A nakonec to Bludovu stačilo na stříbro a pískolhotským klukům o vteřinu unikl bronz, a tak berou páté místo. Trochu toho sportovního štěstíčka zkrátka tentokrát chybělo, aby triumf českých mladých hasičů byl absolutní. Ale... i skromnost musí zdo-
bit krále a tak přijímáme konečné výsledky: holky z Pískovky 1. místo, kluci z Bludova 2. místo a kluci z Pískovky 5. místo s obrovskou

pokorou a gratulací všem, kdo v ten den na dráze bojovali jako praví čeští lvi.

Odpoledne na děti čekala táborová olympiáda, ve které se vždycky uvolní poslední zbytky napětí ze závodu, je to zkrátka festival her a zábavy pro všechny národy společně.

Pátek už patřil velkým klukům. Jejich hlavní závod, ve kterém se na start postavilo 60 družstev z 19 států Evropy. Odhodlání je obrovské, tenhle tým si zaslouží už to, že je tady. Naši dravci, kteří začínali s přípravou poměrně pozdě a rozhodně neměli na různých ustlání. Smíšci, kteří nezkaží žádnou legraci, dobrá duše, které své vystoupení věnovali jednomu z nich, který jim z nebeského obláčku určitě posílal sílu. Tentokrát to stačilo jen na 33. místo, z 60 družstev na startu. Ovšem

to daleko cennější co si my všichni z Celje díky klukům odvážíme, je poznání o týmové spolupráci, kamarádství, pomoci a odvaze jít do boje, i když víte, že už na startu ztrácíte. Díky kluci. Díky za vás, že jste do toho šli s námi a byli nám všem oporou.

Páteční večer nás čekalo ještě vystoupení národů na náměstíčku v Celje. Taneční expozice naší mládeže, ve které hasičským autobusem putovali Evropou mezi národy a postupně nabírali další a další kamarády se porotě líbila a ocenila toto vystoupení děleným 2. místem společně s kolegy z Maďarska. Máme radost, že i v kultuře jsme uspěli, ale nejvíce si děti užívaly tu atmosféru na pódiu, což bylo patrné každou vteřinu vystoupení. Někteří rodičům vyrazily dech, asi netušili, jaké mají doma tanečníky.

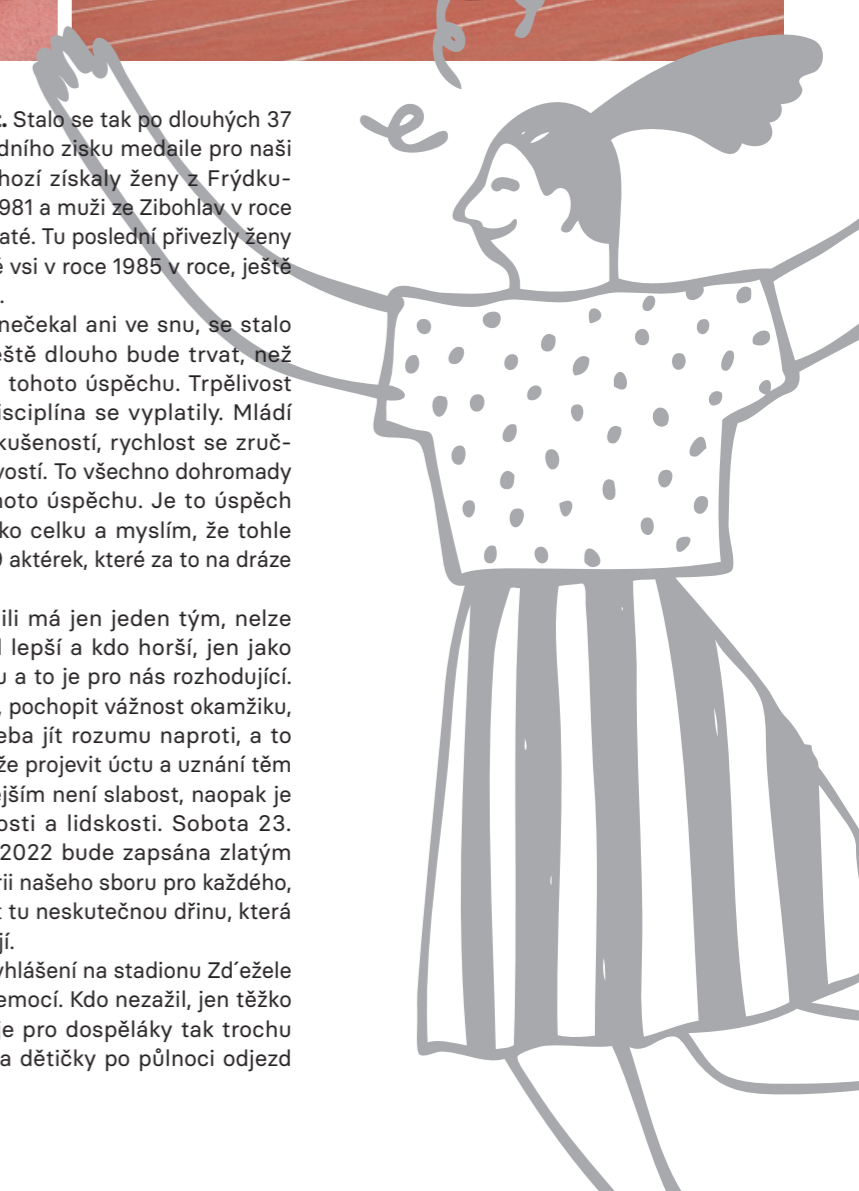
Sobota je poslední soutěžní den a čeká na naše „velké“ holky v týmech I. i II. Začínají ty s římskou číslovkou II. Čas útoku okolo 41 sekund je nejlepší, který kdy holky dokázaly zaběhnout a štafeta je ještě lepší. Bohužel si připočítají trestné body na obou proudech, sice za úplné drobnosti, ale tahle přísnost ke klasickým disciplínám CTIF prostě patří. O chvíli později přichází na dráhu naše druhá parta. Některé vypadají spíš před kolapsem, protože počasí to tentokrát vyšperkovalo k dokonalosti a je 42 stupňů ve stínu. Zkuste běžat v pracovním stejnokroji, černé kožené kotníkové obuvi a přilbě. Šilenství. Koncentrace je maximální a útok je podobný jako v případě naší první party, ještě o něco rychlejší. Jenže tentokrát je to čisté, bez trestných bodů a holky vědí, že pokud zvládnou štafetu, je zaděláno na velký český úspěch. Na oválu to není tak rychlé, jak to holky uměly předvést v domácích závodech, ale je to dobré, vlastně hodně dobré. Online výsledky hlásí průběžnou druhou pozici, což je z říše snů, ale všichni stojí nohama na zemi, na startu je ještě hodně družstev, hodně států, celá řada favoritů. Jenže nečekaně se velmi chybují na štafetách, únava a počasí si pravděpodobně vybírají svou daň a na online výsledcích stále visí Písková Lhota na medailovém místě. Poslední běh štafet, opět chyba favorizovaného týmu z Rakouska na štafetu a senzací je na světě. **Holky získávají historicky první medaili v klasických disciplínách CTIF pro Českou republiku v kategorii**

ženy A do 35 let. Stalo se tak po dlouhých 37 letech od posledního zisku medaile pro naši zemi. Ty předchozí získaly ženy z Frýdku-Místku v roce 1981 a muži ze Zibohlav v roce 1977, obě byly zlaté. Tu poslední přivezly ženy ze Spišské Nové vsi v roce 1985 v roce, ještě v dobách ČSSR.

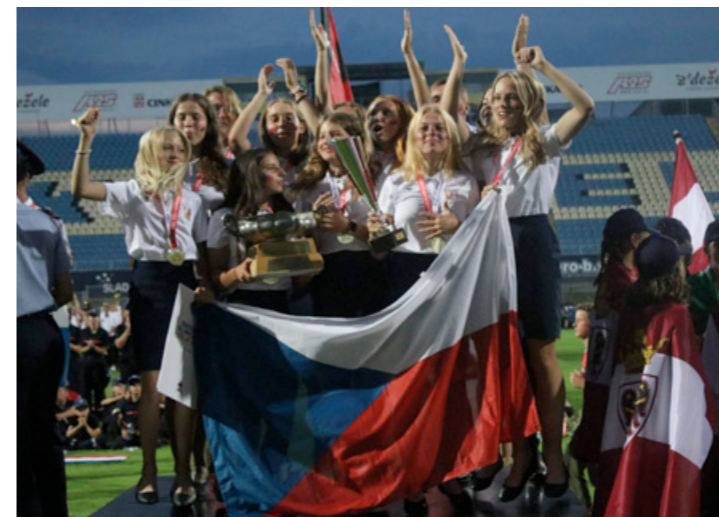
To co nikdo nečekal ani ve snu, se stalo skutečností. Ještě dlouho bude trvat, než doceníme váhu tohoto úspěchu. Trpělivost a tréninková disciplína se vyplatily. Mladí propojené se zkušeností, rychlost se zručností, klid s dravostí. To všechno dohromady je strůjcem tohoto úspěchu. Je to úspěch našeho SDH jako celku a myslím, že tohle nejlépe ví těch 9 akterek, které za to na dráze bojovaly.

I když medaili má jen jeden tým, nelze ukázat, kdo byl lepší a kdo horší, jen jako celek máme sílu a to je pro nás rozhodující. Někdy trvá déle, pochopit vážnost okamžiku, někdy je i potřeba jít rozumu naproti, a to zejména proto, že projevit úctu a uznání těm o něco úspěšnějším není slabost, naopak je to výraz slušnosti a lidskosti. Sobota 23. července roku 2022 bude zapsána zlatým písmem v historii našeho sboru pro každého, kdo umí docenit tu nesmírnou dřinu, která za tím vším stojí.

Slavnostní vyhlášení na stadionu Zdeňka je krásné, plné emocí. Kdo nezažil, jen těžko pochopí. Noc je pro dospěláky tak trochu párty na závěr a dětičky po půlnoci odjezd domů.

Děkujeme vřele za přivítání v naší obci. Bylo to moc milé a příjemné.

DĚKUJEME a vážíme si toho. Každého z vás, kdo jste třeba jen pouhým potleskem dokázali ocenit naši snahu, naši práci. Není to jen o sportu, je to o formování postojů k životu o hrdosti k naší obci, o získání pozitivních životních návyků, pracovitosti, disciplíně, kamarádství a lidskosti. Vážíme si podpory každého jednoho člověka, který nám vyjádřil gratulaci či uznání. Bylo jich na tisíc, sociální sítě jsou zkrátka mocný čaroděj a dávají prostor i dobrým zprávám. DĚKUJEME z celého srdce vám všem, kdo jste nám drželi palce, podporovali nás a popřáli nám k našim úspěchům.

Děkujeme obci Písková Lhota, obci Choťánky za milou finanční i materiální podporu, Středočeskému kraji, KSH Středočeského kraje, děkujeme všem rodičům za vaši vstřícnost a trpělivost a některým z vás i za ochotu pomoci s převozem materiálu, děkujeme HZS Středočeského kraje, územnímu odboru Nymburk, stanici Poděbrady za přivítání, děkujeme všem fanouškům, děkujeme kamarádům z Bludova, že nás motivovali k lepším a lepším výsledkům.

Ze všeho nejvíc mi však dovolte poděkovat těm, bez kterých bychom ani nestáli na startovní čáře:

- Tereza Pavlová, skromná žena s mozkem génia, úspěšná nejen ve své odborné profesi, ale i ve volném čase při práci s dětmi. Z dětí, které se nerodí olympijskými vítězi, které možná ani nemají dispozice k pohybu, dokáže vytvořit tým, tým s velkým srdcem, bez kterého není úspěchu;
- Lucka Pohanková, neskutečný dřič, obětavec, který ve dne v noci řeší bolístky malých i velkých a kromě toho zná lék na dobrou kondici i pro ty největší laiky;
- Tomáš Procházka, klidný a usměvavý kluk, který nikdy neumí říci ne, pravá ruka Terky i Lucky, velké srdce pro každého, kdo si to zaslouží;
- Denisa Stýblová, naše mamina pro všechny, hnací motor, který snad nikdy nespí, vždycky je tam, kde ji potřebujeme, tam, kde je pro nás pro všechny nepostradatelná;

- Míra Mašek, šedá eminence ve stínu dění, která možná není tak vidět, ale od prvního okamžiku naší spolupráce vždy připraven na cokoli, kdykoliv;
- Jindra Stýblo, člověk, který v naší obci prožil dětství, téměř dnes a denně přijížděl za svou partou kamarádů, za hasiči a je tomu tak stále, obětavý člověk, odborně vybavený, který nás nikdy nenechal na holičkách a že si těch těžkých okamžiků prožil mraky, vždycky byl a je oporou naší práce s dětmi;
- Jana Štoková, dívka, která vzala na své bedra vedení dospěláků v Celje, diplomat, který vždycky hraje fér a nezklame.

A mně v závěru zbývá jedině, poděkovat těm, kteří za úspěchem a dobrým jménem našeho sboru a obce stojí. Bez ohledu na to, zda zde ulehají do svých postelí nebo se sem vrací, protože zde mají přátele a cítí hrdost a úctu k této malé víscce v Polabí:

Družstvo chlapců: Daniel Kubenka, Michal Krpata, Radim Stýblo, Martin Šulc, Jakub Stýblo, Filip Zradička, Adam Bělský, Pavel Bílek, Matěj Mašek a jako jediná dívka týmu Nikola Šustová

Družstvo dívek: Marie Bílková, Adina Urbanová, Marcela Nováková, Tereza Folbrechtová, Veronika Švédová, Petra Mazzolini, Barbora Krpatvá, Andrejka Hrodková, Barča Martinová a Adélka Bllá.

Družstvo mužů: Tomáš Procházka, Matěj Král, Šimon Crkal, Vašek Čech, Petr Martuš, Lukáš Plhal, Michal Popsimov, Lukáš Rambosek, Michal Husák, Vítek Nechvátal

Družstvo žen I.: Tereza Pavlová, Lucka Pohanková, Veronika červená, Jana Štoková, Maruška Nezbedová, Valentýna Homolková, Eliška Němečková, Karolína Lefnerová, Kateřina Gajdošová

Družstvo žen II.: Martina Kovaříková, Eliška Friedlová, Klára Popsimovová, Kristýna Vojtová, Kateřina Martinová, Lucie Fialová, Adéla Bobrovská, Lenka Nováková, Míša Němečková

Děkuji vám, moji milí. Nebylo to lehké, ale bylo to krásné. A i když vím, že to opět a znovu nebude lehké, že opět nebudeme mít na různých ustlání, a to nejen díky tvrdé dřině na dráze, přesto bych neměnila, neboť jak praví klasik:

„Jen ta práce je plodná, která je radostná. Jen ta práce je radostná, která je dobrovolná.“ Tomáš Garrigue Masaryk

Vám všem, kdo jste dočetli až sem, upřímně děkuji a věřím, že vám náš příběh přinesl aspoň okrajově náhled do dění Hasičské olympiády v Celje v roce 2022.

Přejeme vám všem poklidný podzim a mnoho radosti při našich akcích.

Za SDH Písková Lhota
Monika Němečková

